

Από τον Πρόεδρο Χένρυ Άιρινγκ
Πρώτο Σύμβουλο στην Πρώτη Προεδρία

Μη φοβάστε να κάνετε το καλό

Ο Κύριος μας λέει ότι όταν στεκόμαστε με πίστη πάνω στον βράχο Του, μειώνονται οι αμφιβολίες και ο φόβος, η επιθυμία να κάνουμε το καλό αυξάνεται.

Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές, προσεύχομαι ταπεινά το Πνεύμα του Κυρίου να είναι μαζί μας, καθώς μιλώ σήμερα. Η καρδιά μου είναι γεμάτη ευγνωμοσύνη για τον Κύριο, του οποίου ανήκει αυτή η Εκκλησία, για την έμπνευση που έχουμε νιώσει από τις ένθερμες προσευχές, τις εμπνευσμένες ομιλίες και την αγγελική μουσική αυτής της συνέλευσης.

Τον περασμένο Απρίλιο, ο Πρόεδρος Τόμας Μόνσον έδωσε ένα μήνυμα που ξεσήκωσε καρδιές ανά τον κόσμο, όπως και τη δική μου. Μίλησε για τη δύναμη του Βιβλίου του Μόρμον. Μας παρότρυνε να το διαβάζουμε, να το συλλογιζόμαστε και να εφαρμόζουμε τις διδασκαλίες του. Υποσχέθηκε πως αν αφιερώνουμε χρόνο κάθε μέρα στην ανάγνωση και συλλογισμό και αν τηρούμε τις εντολές που περιέχει το Βιβλίο του Μόρμον, τότε θα αποκτήσουμε μία ζωντανή μαρτυρία της αλήθειας του και η επακόλουθη μαρτυρία για τον ζώντα Χριστό θα μας οδηγήσει

στην ασφάλεια σε καιρούς δοκιμασίας. (Βλέπε «Η δύναμη του Βιβλίου του Μόρμον», *Λιαχόνα*, Μάιος 2017, 86-87.)

Άκουσα τα λόγια του προφήτη, όπως πολλοί από εσάς, ως τη φωνή του Κυρίου προς εμένα. Και όπως επίσης πολλοί από εσάς, αποφάσισα να υπακούσω σε εκείνα τα λόγια. Λοιπόν, από τότε που ήμουν μικρό παιδί, ένιωσα την μαρτυρία ότι το βιβλίο του Μόρμον είναι ο λόγος του Θεού, ότι ο Πατέρας και ο Υιός εμφανίστηκαν και μίλησαν με τον Τζόζεφ Σμιθ και ότι οι αρχαίοι Απόστολοι ήρθαν στον Προφήτη Τζόζεφ για να αποκαταστήσουν τα κλειδιά της ιεροσύνης στην Εκκλησία του Κυρίου.

Με αυτήν τη μαρτυρία, διάβαζα το Βιβλίο του Μόρμον κάθε μέρα για περισσότερα από 50 χρόνια. Έτσι, ίσως θα μπορούσα λογικά να έχω σκεφθεί ότι τα λόγια του Προέδρου Μόνσον ήταν για κάποιον άλλον. Ωστόσο, όπως και πολλοί από εσάς, ένιωσα την ενθάρρυνση του

προφήτη και την υπόσχεσή του να με καλούν να καταβάλλω μεγαλύτερη προσπάθεια. Πολλοί από εσάς κάνατε ό,τι έκανα: προσευχήθηκα με ειλικρινή πρόθεση, συλλογίστηκα πιο προσεκτικά τη γραφή και προσπάθησα περισσότερο να υπηρετήσω τον Κύριο και άλλους για Αυτόν.

Το ευτυχές αποτέλεσμα για μένα, και για πολλούς από εσάς, ήταν αυτό που ο προφήτης υποσχέθηκε. Εκείνοι από εμάς που ένιωσαν την εμπνευσμένη συμβουλή του μέσα στην καρδιά, άκουσαν το Πνεύμα ακόμα πιο καθαρά. Βρήκαμε μεγαλύτερη δύναμη να αντισταθούμε στον πειρασμό και νιώσαμε μεγαλύτερη πίστη σε έναν ανεστημένο Ιησού Χριστό, στο Ευαγγέλιό Του και στη ζώσα Εκκλησία Του.

Σε μια πολυτάραχη εποχή για τον κόσμο, αυτές οι ενισχύσεις της μαρτυρίας έχουν εξαφανίσει την αμφιβολία και τον φόβο και μας έχουν φέρει αισθήματα γαλήνης. Η συμβουλή του Προέδρου Μόνσον είχε δύο άλλα υπέροχα αποτελέσματα σε εμένα: Πρώτον, το Πνεύμα που υποσχέθηκε έχει προσδώσει ένα αίσθημα αισιοδοξίας για αυτά που έπονται, ακόμα κι αν φαίνεται να αυξάνεται η αναταραχή στον κόσμο. Και, δεύτερον, ο Κύριος έχει δώσει σε εμένα -- και σε εσάς -- ένα ακόμη μεγαλύτερο αίσθημα της αγάπης Του για όσους βρίσκονται σε κίνδυνο. Έχουμε νιώσει μεγαλύτερη την επιθυμία να πάμε και να σώσουμε άλλους. Εκείνη η επιθυμία βρισκόταν στο επίκεντρο της διακονίας και διδασκαλίας του Προέδρου Μόνσον.

Ο Κύριος υποσχέθηκε αγάπη για τους άλλους και θάρρος για τον Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ και τον

Όλιβερ Κάουντερυ, όταν οι μελλοντικές τους ευθύνες φαίνονταν δυσβάσταχτες. Ο Κύριος είπε πως το απαραίτητο θάρρος θα έρθει εφόσον πιστεύουν πως Αυτός είναι το θεμέλιό τους:

«Μη φοβάστε να κάνετε το καλό, γιοι μου, γιατί οτιδήποτε σπείρετε, αυτό πρόκειται να θερίσετε. Επομένως, αν σπείρετε το καλό πρόκειται επίσης να θερίσετε το καλό ως αμοιβή σας.

«Γι' αυτό, μη φοβάσαι, μικρό ποιμνίο. Κάνε το καλό. Ας συμμαχήσουν εναντίον σας η γη και η κόλαση· αν είστε οικοδομημένοι επάνω στο βράχο μου, δεν μπορούν να υπερισχύσουν.

«Ιδέστε, δε σας καταδικάζω. Πηγαίνετε στους δρόμους σας και από τώρα και στο εξής μην αμαρτανίζετε πια. Να εκτελείτε με σωφροσύνη το έργο το οποίο σας πρόσταξα να κάνετε.

«Να αποβλέπετε προς εμένα σε κάθε σκέψη. Μην αμφιβάλετε, μη φοβάστε.

«Ιδέστε τις πληγές που τρύπησαν το πλευρό μου, και επίσης τα αποτυπώματα των καρφιών στα χέρια και στα πόδια μου. Να είστε γεμάτοι πίστη, να τηρείτε τις εντολές μου, και θα κληρονομήσετε τη βασιλεία των ουρανών» (Δ&Δ 6:33-37).

Ο Κύριος είπε στους ηγέτες Του για την Αποκατάσταση, και μας λέει ότι όταν στεκόμαστε με πίστη πάνω στον βράχο Του, μειώνονται οι αμφιβολίες και ο φόβος, η επιθυμία να κάνουμε το καλό αυξάνεται. Δεδομένου ότι δεχόμαστε την πρόσκληση του Προέδρου Μόνσον να φυτέψουμε στην καρδιά μας μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό, κερδίζουμε τη δύναμη, την επιθυμία και το θάρρος να πάμε για διάσωση άλλων χωρίς να ανησυχούμε για τις δικές μας ανάγκες.

Έχω δει πολλές φορές αυτή την πίστη και το θάρρος, όταν πιστοί Άγιοι των Τελευταίων Ημερών έχουν αντιμετωπίσει τρομακτικές δοκιμασίες. Για παράδειγμα, ήμουν στο Άινταχο όταν έσπασε το φράγμα Τέτον στις 5 Ιουνίου 1976. Ένα τείχος

νερού γκρεμίστηκε. Χιλιάδες εγκατέλειψαν τα σπίτια τους. Χιλιάδες σπίτια και επιχειρήσεις καταστράφηκαν. Σαν από θαύμα, λιγότεροι από 15 άνθρωποι σκοτώθηκαν.

Αυτό που είδα εκεί, το έχω δει κάθε φορά που οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών στέκονται σταθερά στον βράχο της μαρτυρίας του Ιησού Χριστού. Επειδή δεν έχουν καμία αμφιβολία ότι τους φυλάει από ψηλά, γίνονται ατρόμητοι. Αγνοούν τις δικές τους δοκιμασίες και πηγαίνουν να βοηθήσουν άλλους. Και το κάνουν αυτό για την αγάπη του Κυρίου, χωρίς να ζητούν ανταμοιβή.

Για παράδειγμα, όταν το φράγμα Τέτον έσπασε, ένα ζευγάρι Αγίων των Τελευταίων Ημερών ταξίδευαν, χιλιόμετρα μακριά από το σπίτι τους. Μόλις άκουσαν τα νέα στο ραδιόφωνο, έσπευσαν πίσω στο Ρέξμπουργκ. Αντί να πάνε στο δικό τους σπίτι να δουν αν είχε καταστραφεί, πήγαν να αναζητήσουν τον επίσκοπό τους. Βρισκόταν σε ένα κτήριο που το χρησιμοποιούσαν για συντονιστικό κέντρο. Βοηθούσε δίνοντας οδηγίες στους χιλιάδες εθελοντές, οι οποίοι έφταναν με κίτρινα σχολικά λεωφορεία.

Το ζευγάρι πήγε προς τον επίσκοπο και του είπε: «Μόλις γυρίσαμε. Επίσκοπε, πού μπορούμε να πάμε να βοηθήσουμε;» Τους έδωσε το όνομα μίας οικογένειας. Εκείνο το ζευγάρι έμεινε να μαζεύει λάσπη και νερό στο ένα σπίτι μετά το άλλο. Εργάστηκαν από το χάραμα έως το σκοτάδι για μέρες. Στο τέλος έκαναν ένα διάλειμμα και πήγαν να δουν το δικό τους σπίτι. Το είχε καταπιεί η πλημμύρα, χωρίς να αφήσει τίποτα πίσω. Έτσι επέστρεψαν γρήγορα για να πάνε πίσω στον επίσκοπό τους. Ρώτησαν: «Επίσκοπε, έχεις κάποιον για να βοηθήσουμε;»

Εκείνο το θαύμα του σιωπηλού κουράγιου και της αγάπης --της αγνής αγάπης του Χριστού-- επαναλαμβάνεται όλα αυτά τα χρόνια και σε ολόκληρο τον κόσμο. Αυτό συνέβη τις τρομερές ημέρες των διωγμών και των δικών την εποχή του

Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ στο Μιζούρι. Αυτό συνέβη όταν ο Μπρίγκαμ Γιανγκ ηγήθηκε της εξόδου από τη Ναβού και στη συνέχεια κάλεσε τους Αγίους να εγκαταλείψουν τόπους σε όλες τις δυτικές Ηνωμένες Πολιτείες, για να βοηθήσουν ο ένας τον άλλον να δημιουργήσουν τη Σιών για τον Κύριο.

Εάν διαβάσετε τις καταχωρίσεις στα ημερολόγια αυτών των πρωτόπων, βλέπετε το θαύμα της πίστης να σβήνει την αμφιβολία και τον φόβο. Και διαβάσετε για Αγίους που εγκατέλειψαν τα δικά τους συμφέροντα για να βοηθήσουν κάποιον άλλο για τον Κύριο, προτού να επιστρέψουν στα δικά τους πρόβατα ή στα δικά τους χέρσα χωράφια.

Είδα το ίδιο θαύμα πριν από λίγες μόλις μέρες, μετά τον τυφώνα Ίρμα στο Πουέρτο Ρίκο, το Σεν Τόμας και τη Φλόριντα, όπου Άγιοι των Τελευταίων Ημερών συνεργάστηκαν με άλλες εκκλησίες, τοπικές κοινότητες ομάδες και εθνικές οργανώσεις για να αρχίσουν προσπάθειες καθαρισμού.

Σαν τους φίλους μου στο Ρέξμπουργκ, ένα μη μέλος ζευγάρι στη Φλόριντα επικεντρώθηκε στο να βοηθά την κοινότητα παρά να κοπιάζει στη δική του ιδιοκτησία. Όταν κάποιιοι γείτονες Άγιοι των Τελευταίων Ημερών προσέφεραν βοήθεια με τα δύο μεγάλα δέντρα που έφρασαν τον δρόμο, το ζευγάρι εξήγησε ότι είχε συγκλονισθεί κι έτσι στράφηκε στην παροχή βοήθειας προς άλλους, έχοντας πίστη ότι ο Κύριος θα παρείχε τη βοήθεια που χρειαζόνταν στο σπίτι τους. Ο σύζυγος κατόπιν ανέφερε ότι προτού φθάσουν τα μέλη της Εκκλησίας μας με προσφορές βοήθειας, το ζευγάρι προσευχόταν. Είχαν λάβει απάντηση ότι θα ερχόταν βοήθεια. Ήλθε μέσα σε ώρες από εκείνη τη διαβεβαίωση.

Έχω ακούσει μία αναφορά ότι κάποιιοι έχουν αρχίσει να αποκαλούν τους Αγίους των Τελευταίων Ημερών, οι οποίοι φορούν τις κίτρινες μπλούζες Χείρες Βοηθείας, «Οι Κίτρινοι Άγγελοι». Μία Αγία των

Τελευταίων Ημερών πήγε για σέρβις το αυτοκίνητό της και ο άνδρας που τη βοήθησε περιέγραψε την «πνευματική εμπειρία» που είχε, όταν άτομα με κίτρινα μπλουζάκια απομάκρυναν δένδρα από την αυλή του και μετά, είπε «μου τραγούδησαν κάποιιο τραγούδι ότι είμαι Θεού παιδί».

Μία άλλη κάτοικος της Φλόριντα --επίσης όχι του δόγματός μας-- διηγήθηκε ότι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών πήγαν στο σπίτι της όταν εργαζόταν στην κατεστραμμένη αυλή της και ένιωθε συγκλονισμένη, ξανααμμένη και κόντευε να κλάψει. Οι εθελοντές δημιούργησαν, με τα λόγια της, «ένα αγνό θαύμα». Υπηρετήσαν όχι μόνον με επιμέλεια αλλά επίσης με γέλιο και χαμόγελα, μη δεχόμενοι τίποτα σε αντάλλαγμα.

Είδα αυτήν την επιμέλεια και άκουσα εκείνο το χαμόγελο, όταν ένα Σάββατο επισκέφθηκα μία ομάδα Αγίων των Τελευταίων Ημερών στη Φλόριντα. Οι εθελοντές σταμάτησαν τον καθαρισμό όση ώρα χρειαζόταν, για να με αφήσουν να σφίξω μερικά χέρια. Είπαν ότι 90 μέλη του πασσάλου τους στην Τζώρτζια είχαν ετοιμάσει σχέδιο να συμμετάσχουν στη διάσωση στη Φλόριντα, μόλις τη νύχτα πριν.

Έφυγαν από τη Τζώρτζια στις 4:00 το πρωί, οδήγησαν για ώρες, εργάστηκαν την ημέρα μέχρι τη νύχτα και σχεδίασαν να εργασθούν και πάλι την επόμενη μέρα.

Μου τα περιέγραφαν όλα αυτά με χαμόγελα και ευθυμία. Η μόνη ενόχληση που διαισθάνθηκα ήταν ότι ήθελαν να σταματήσουν να τους ευχαριστούν, ώστε να μπορέσουν να επιστρέψουν στη δουλειά τους. Ο πρόεδρος πασσάλου είχε ξαναπιάνει το αλυσοπρίονό του και δούλευε σε ένα πεσμένο δέντρο και ένας επίσκοπος μετακινούσε κλώνους δέντρων καθώς μπήκαμε στο όχημά μας για να πάμε στην επόμενη ομάδα διάσωσης.

Νωρίτερα εκείνη την ημέρα, καθώς απομακρυνθήκαμε από έναν άλλον χώρο, ένας άνθρωπος είχε έρθει προς το αυτοκίνητο, έβγαλε το καπέλο

του και μας ευχαρίστησε για τους εθελοντές. Είπε: «Δεν είμαι μέλος της εκκλησίας σας. Δεν μπορώ να πιστέψω αυτά που έχετε κάνει για εμάς. Ο Θεός να σας ευλογεί». Ο Α.Τ.Η. εθελοντής που στεκόταν δίπλα του με το κίτρινο πουκάμισό του χαμογέλασε και σήκωσε τους ώμους, σαν να μην άξιζε κανένα έπαινο.

Ενώ οι εθελοντές από την Τζώρτζια είχαν έρθει να βοηθήσουν αυτόν τον άνθρωπο που δεν μπορούσε να το πιστέψει, εκατοντάδες Άγιοι των Τελευταίων Ημερών από εκείνο το πολύ κατεστραμμένο τμήμα της Φλόριντα είχαν πάει εκατοντάδες χιλιόμετρα νότια μακριά, σε κάποια άλλη περιοχή της Φλόριντα, όπου είχαν ακούσει ότι ο κόσμος χτυπήθηκε περισσότερο.

Εκείνη την ημέρα, θυμήθηκα και κατάλαβα καλύτερα τα προφητικά λόγια του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ: «Ο άνθρωπος εκείνος που είναι γεμάτος με την αγάπη του Θεού δεν αρκείται με την ευλογία της οικογενείας του μόνον, αλλά εκτείνεται σε όλον τον κόσμο, ανυπόμονος να ευλογήσει όλη την ανθρώπινη φυλή» (*Διδασκαλίες των Προέδρων της Εκκλησίας: Τζόζεφ Σμιθ* [2007], 426).

Βλέπουμε τέτοια αγάπη στη ζωή των Αγίων των Τελευταίων Ημερών παντού. Κάθε φορά που υπάρχει ένα τραγικό γεγονός οπουδήποτε στον κόσμο, οι Άγιοι των Τελευταίων Ημερών δωρίζουν και προσφέρουν εθελοντικά τις υπηρεσίες τους στις ανθρωπιστικές προσπάθειες της Εκκλησίας. Έκκληση δεν χρειάζεται να γίνει σχεδόν ποτέ. Στην πραγματικότητα, σε ορισμένες περιπτώσεις, έπρεπε να ζητήσουμε από μελλοντικούς εθελοντές να περιμένουν να ταξιδέψουν στο συντονιστικό κέντρο, έως ότου αυτοί που διευθύνουν το έργο είναι έτοιμοι να τους παραλάβουν.

Αυτή η επιθυμία να ευλογήσουν είναι ο καρπός των ανθρώπων που έχουν κερδίσει μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό, το Ευαγγέλιό Του, την αποκατεστημένη Εκκλησία Του και τον προφήτη Του. Αυτός είναι

ο λόγος που ο λαός του Κυρίου δεν αμφιβάλει και δεν φοβάται. Αυτός είναι ο λόγος που ιεραπόστολοι προσφέρουν εθελοντικά τις υπηρεσίες τους σε κάθε γωνιά του κόσμου. Αυτός είναι ο λόγος που γονείς προσεύχονται με τα παιδιά τους για άλλους. Αυτός είναι ο λόγος που ηγέτες παρακινούν τους νέους να εισακούσουν το αίτημα του Προέδρου Μόνσον και να εμπιστούν στην ανάγνωση του Βιβλίου του Μόρμον με την καρδιά τους. Ο καρπός δεν προέρχεται από την προτροπή των ηγετών, αλλά από τους νέους που ενεργούν με πίστη. Η πίστη εκείνη σε εφαρμογή, που απαιτεί ανιδιοτελή αυτοθυσία, φέρνει την αλλαγή μέσα στην καρδιά που τους επιτρέπει να αισθανθούν την αγάπη του Θεού.

Η καρδιά μας, ωστόσο, παραμένει αλλαγμένη μόνο όσο συνεχίζουμε να ακολουθούμε τη συμβουλή του προφήτη. Εάν σταματήσουμε να προσπαθούμε ύστερα από μία έντονη προσπάθεια, η αλλαγή θα ξεθωριάσει.

Οι πιστοί Άγιοι των Τελευταίων Ημερών έχουν αυξήσει την πίστη τους στον Κύριο Ιησού Χριστό, στο Βιβλίο του Μόρμον ως τον λόγο του Θεού και στην αποκατάσταση των κλειδιών της ιεροσύνης στην αληθινή Εκκλησία Του. Αυτή η ενισχυμένη μαρτυρία μας έδωσε μεγαλύτερο θάρρος και ενδιαφέρον για τα άλλα παιδιά του Θεού. Αλλά οι προκλήσεις και οι ευκαιρίες που έπονται θα απαιτήσουν ακόμη περισσότερα.

Δεν μπορούμε να προβλέψουμε τις λεπτομέρειες, αλλά γνωρίζουμε τη μεγαλύτερη εικόνα. Γνωρίζουμε ότι τις τελευταίες ημέρες, ο κόσμος θα είναι σε αναταραχή. Γνωρίζουμε ότι εν μέσω οποιουδήποτε προβλήματος, ο Κύριος θα οδηγήσει τους πιστούς Αγίους των Τελευταίων Ημερών να φέρουν το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού σε κάθε έθνος, φυλή, γλώσσα και λαό. Και γνωρίζουμε ότι οι αληθινοί μαθητές του Κυρίου θα είναι άξιοι και έτοιμοι να Τον δεχτούν όταν έλθει ξανά. Δεν χρειάζεται να φοβόμαστε.

Έτσι, όσο έχουμε ήδη χτίσει την πίστη και το θάρρος στην καρδιά μας, ο Κύριος περιμένει περισσότερα από εμάς -- και από τις γενιές μετά από εμάς. Θα πρέπει να είναι πιο δυνατοί και πιο γενναίοι, διότι θα κάνουν ακόμη μεγαλύτερα και δυσκολότερα πράγματα από ό,τι κάναμε εμείς. Και θα αντιμετωπίσουν εντεινόμενη αντίθεση από τον εχθρό της ψυχής μας.

Ο δρόμος για την αισιοδοξία καθώς προχωρούμε μπροστά, δόθηκε από τον Κύριο: «Να αποβλέπετε προς εμένα σε κάθε σκέψη. Μην αμφιβάλετε, μη φοβάστε» (Δ&Δ 6:36). Ο Πρόεδρος Μόνσον μας είπε πώς να το κάνουμε αυτό. Πρέπει να συλλογίζομαστε και να εφαρμόζουμε το Βιβλίο του Μόρμον και τα λόγια των προφητών. Να προσευχόμαστε πάντα. Να πιστεύουμε. Να υπηρετούμε τον Κύριο με όλη μας την καρδιά, την ισχύ, τον νου και τη δύναμη. Πρέπει να προσευχόμαστε με όλη τη δύναμη της καρδιάς μας για το δώρο της χριστιανικής αγάπης, της αγνής αγάπης του Χριστού (βλέπε Μορόνι 7:47-48). Και πάνω από όλα, πρέπει να είμαστε συνεπείς και

επίμονοι καθώς ακολουθούμε την προφητική συμβουλή.

Όταν ο δρόμος είναι δύσκολος, μπορούμε να βασιζόμαστε στην υπόσχεση του Κυρίου -- η υπόσχεση που μας έδωσε ο Πρόεδρος Μόνσον μας θύμισε πως συχνά έχει παραθέσει αυτά τα λόγια του Σωτήρα: «Όποιος σας δεχτεί, εκεί θα είμαι και εγώ, γιατί εγώ θα βαδίζω ενώπιον του προσώπου σας. Θα βρίσκομαι στα δεξιά σας και στα αριστερά σας, και το Πνεύμα μου θα είναι μέσα στην καρδιά σας, και οι άγγελοί μου τριγύρω σας, για να σας σηκώνουν» (Δ&Δ 84:88).

Καταθέτω μαρτυρία πως ο Κύριος βαδίζει ενώπιον του προσώπου σας οποτεδήποτε βρίσκεστε στην υπηρεσία Του. Μερικές φορές θα είστε ο άγγελος που ο Κύριος στέλνει για να σηκώσει άλλους. Μερικές φορές θα είστε αυτός που περιβάλλεται από αγγέλους που σας σηκώνουν ψηλά. Αλλά πάντα θα έχετε το Πνεύμα Του στην καρδιά σας, όπως σας υπόσχεται σε κάθε τελετή μετάληψης. Το μόνο που έχετε να κάνετε είναι να τηρείτε τις εντολές Του.

Οι καλύτερες ημέρες είναι μπροστά για το βασίλειο του Θεού στη γη. Η αντίθεση θα ενισχύσει την πίστη μας στον Ιησού Χριστό, όπως έχει συμβεί από τις ημέρες του Προφήτη Τζόζεφ Σμιθ. Η πίστη πάντα νικά τον φόβο. Όταν στεκόμαστε μαζί δημιουργούμε ενότητα. Και οι προσευχές σας για όσους έχουν ανάγκη ακούγονται και απαντώνται από έναν στοργικό Θεό. Ούτε αδρανή ούτε κοιμάται.

Καταθέτω μαρτυρία πως ο Θεός Πατέρας ζει και θέλει να επιστρέψετε στο σπίτι κοντά Του. Αυτή είναι αληθινή Εκκλησία του Κυρίου Ιησού Χριστού. Σας γνωρίζει. Σας αγαπά. Σας φιλάει. Εξιλεώθηκε για τις αμαρτίες τις δικές σας και τις δικές μου και τις αμαρτίες όλων των τέκνων του Επουράνιου Πατέρα. Το να Τον ακολουθείτε στη ζωή σας και στην υπηρετήσή σας προς άλλους είναι ο μόνος δρόμος προς αιώνια ζωή.

Αυτό καταθέτω ως μαρτυρία και σας αφήνω την ευλογία και την αγάπη μου. Στο ιερό όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

Από τον Πρόεδρο Ντίτερ Ούχτντορφ
Δεύτερο Σύμβουλο στην Πρώτη Προεδρία

Οι τρεις αδελφές

Ευθυνόμεθα για τη δική μας ιδιότητα του μαθητού και έχει λίγα να κάνει --αν όχι καθόλου-- με τον τρόπο που μας φέρονται οι άλλοι.

Αγαπητές αδελφές, αγαπητές φίλες, το να αρχίσουμε τη γενική συνέλευση με την παγκόσμια συγκέντρωση γυναικών είναι σημαντικό και υπέροχο. Απλώς φαντασθείτε: αδελφές όλων των ηλικιών, υποβάθρων, εθνικοτήτων και γλωσσών ενωμένες με πίστη και αγάπη για τον Κύριο Ιησού Χριστό.

Καθώς συναντηθήκαμε προσφάτως με τον αγαπημένο μας προφήτη, τον Πρόεδρο Τόμας Μόνσον, μας εξέφρασε πόσο πολύ αγαπά τον Κύριο. Και ξέρω ότι ο Πρόεδρος Μόνσον είναι πολύ ευγνώμων για την αγάπη σας, τις προσευχές σας και την αφοσίωσή σας στον Κύριο.

Πριν από πολύ καιρό σε μία μακρινή χώρα ζούσε μία οικογένεια με τρεις αδελφές.

Η πρώτη αδελφή ήταν η **λυπημένη**. Τα πάντα από τη μύτη της έως το πηγούνι της και από το δέρμα της έως τα δάχτυλα των ποδιών της δεν της φαίνονταν καλά. Όταν μιλούσε, τα λόγια της ενίοτε ακούγονταν αδέξια και οι άνθρωποι γελούσαν. Όταν κάποιος την επέκρινε ή «ξεχνούσε» να την προσκαλέσει σε κάτι, κοκκίνιζε, έφευγε και έβρισκε ένα μυστικό μέρος όπου αναστέναζε

λυπημένα και αναρωτιόταν γιατί η ζωή είχε γίνει τόσο άγρια και χωρίς χαρά.

Η δεύτερη αδελφή ήταν η **θυμωμένη**. Θεωρούσε τον εαυτό της πολύ έξυπνο, αλλά πάντοτε υπήρχε κάποιος άλλος που έπαιρνε υψηλότερους βαθμούς στα τεστ του σχολείου. Θεωρούσε τον εαυτό της αστείο, όμορφο, στυλάτο και συναρπαστικό. Όμως πάντα φαινόταν ότι υπάρχει κάποιος που ήταν πιο αστείος, πιο όμορφος, πιο στυλάτος ή πιο συναρπαστικός.

Ποτέ δεν ήταν πρώτη σε κάτι και αυτό δεν μπορούσε να το αντέξει. Δεν έπρεπε να είναι έτσι η ζωή!

Ενίοτε επιτίθετο λεκτικώς σε άλλους και φαινόταν ότι πάντοτε ήταν έτοιμη να γίνει έξαλλη από κάποιο πράγμα.

Ασφαλώς, αυτό δεν την έκανε περισσότερο αρεστή ή δημοφιλή. Ενίοτε έσφιγγε τα δόντια της, έσφιγγε τη γροθιά της και σκεπτόταν: «Η ζωή είναι τόσο άδικη!»

Κατόπιν υπήρχε η τρίτη αδελφή. Αντίθετα από τη λυπημένη και τη θυμωμένη αδελφή της, ήταν -- λοιπόν, η **ευτυχομένη**. Και δεν ήταν επειδή ήταν πιο έξυπνη ή πιο όμορφη

ή πιο ικανή από τις αδελφές της. Όχι, οι άνθρωποι ενίοτε την απέφευγαν ή την αγνοούσαν επίσης. Ενίοτε κοροΐδευαν τι φορούσε ή αυτά που έλεγε. Έλεγαν ενίοτε άσχημα πράγματα για εκείνη. Όμως δεν επέτρεπε σε κανένα από αυτά να την πειράξει τόσο πολύ.

Σε αυτήν την αδελφή άρεσε να τραγουδά. Δεν τραγουδούσε πολύ καλά και οι άνθρωποι γελούσαν γι' αυτό, αλλά αυτό δεν την σταματούσε. Έλεγε: «Δεν πρόκειται να αφήσω άλλους και τη γνώμη τους να με σταματήσουν να τραγουδώ!»

Το ίδιο το γεγονός ότι εξακολουθούσε να τραγουδά έκανε την πρώτη αδελφή της λυπημένη και τη δεύτερη αδελφή της θυμωμένη.

Πέρασαν πολλά χρόνια και τελικώς κάθε αδελφή έφθασε το τέλος του χρόνου της επάνω στη γη.

Η πρώτη αδελφή, η οποία ανεκάλυπτε ξανά και ξανά ότι δεν υπήρχε έλλειψη απογοητεύσεων στη ζωή, τελικώς πέθανε **λυπημένη**.

Η δεύτερη, η οποία έβρισκε κάθε μέρα κάτι καινούργιο να αντιπαθεί, πέθανε **θυμωμένη**.

Και η τρίτη αδελφή, η οποία πέρασε τη ζωή της τραγουδώντας το τραγούδι της με όλη της την ισχύ και με ένα βέβαιο χαμόγελο στο πρόσωπό της, πέθανε **χαρούμενη**.

Ασφαλώς, η ζωή δεν είναι ποτέ τόσο απλή και οι άνθρωποι δεν είναι ποτέ της μίας διαστάσεως όπως οι τρεις αδελφές σε αυτήν την ιστορία. Όμως ακόμη και ακραία παραδείγματα σαν κι αυτά μπορούν να μας διδάξουν κάτι για τον εαυτό μας. Αν είστε σαν τους περισσότερους από μας, μπορεί να έχετε αναγνωρίσει μέρος του εαυτού σας σε μία, δύο ή

ίσως και τις τρεις αυτές αδελφές. Ας κοιτάξουμε από κοντά την καθεμία.

Το θύμα

Η πρώτη αδελφή έβλεπε τον εαυτό της ως θύμα -- ως κάποια που άλλοι ενεργούσαν επάνω της¹. Φαινόταν ότι της συνέβαινε το ένα μετά το άλλο που την έκανε δυστυχισμένη. Με αυτήν την προσέγγιση στη ζωή, έδινε το έλεγχο στους άλλους για το πώς ένιωθε και συμπεριφερόταν. Όταν το κάνουμε αυτό, φερόμεθα και αγόμεθα από κάθε άνεμο γνώμης -- και σήμερα με τα πάντοτε παρόντα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, αυτοί οι άνεμοι φυσούν με ένταση τυφώνα.

Αγαπητές αδελφές, γιατί θα πρέπει να παραδώσετε την ευτυχία σας σε κάποιον ή μία ομάδα κάποιων που ενδιαφέρεται πολύ λίγο για σας ή για την ευτυχία σας;

Αν βρεθείτε να ανησυχείτε για το τι άλλοι άνθρωποι λένε για σας, επιτρέψτε μου να προτείνω αυτό το αντίδοτο: θυμηθείτε ποιες είστε. Θυμηθείτε ότι είστε από τον βασιλικό οίκο της βασιλείας του Θεού, θυγατέρες Επουράνιων Γονέων, οι οποίοι βασιλεύουν σε όλο το σύμπαν.

Έχετε το πνευματικό DNA του Θεού. Έχετε μοναδικά χαρίσματα που προήλθαν στην πνευματική δημιουργία σας και αναπτύχθηκαν κατά την τεράστια διάρκεια της προγήινης ζωής σας. Είστε το τέκνο του πολυεσπλαχνου και παντοτινού Πατέρα μας στους Ουρανοί, του Κυρίου των Δυνάμεων, του Ενός που δημιούργησε το σύμπαν, άπλωσε τα περιστρεφόμενα αστέρια σε όλη την τεράστια έκταση του διαστήματος και έθεσε τους πλανήτες στις καθορισμένες τροχιές τους.

Είστε στα χέρια Του.

Πολύ καλά χέρια.

Στοργικά χέρια.

Τρυφερά χέρια.

Και τίποτε που κανείς λείει για εσάς δεν μπορεί να το αλλάξει αυτό. Τα λόγια τους είναι δίχως νόημα εν συγκρίσει με τα όσα έχει πει ο Θεός για εσάς.

Είστε το πολύτιμο τέκνο Του.

Σας αγαπά.

Ακόμη και όταν σκοντάφτετε, ακόμη και όταν απομακρυνθείτε από Αυτόν, ο Θεός σας αγαπά. Αν νιώθετε χαμένη, εγκαταλελειμμένη ή ξεχασμένη -- μη φοβάστε. Ο Καλός Ποιμένας θα σας βρει. Θα σας ανεβάσει επάνω στους ώμους Του. Θα σας μεταφέρει στο σπίτι².

Αγαπητές αδελφές μου, παρακαλώ νιώστε βαθιά την αλήθεια αυτών των πραγμάτων. Και θα ανακαλύψετε ότι υπάρχουν πολλοί λόγοι να μην είστε λυπημένες, διότι έχετε να εκπληρώσετε έναν αιώνιο προορισμό.

Ο αγαπημένος Σωτήρας του κόσμου έδωσε τη ζωή Του, ώστε να μπορείτε να επιλέξετε να κάνετε εκείνον τον προορισμό πραγματικότητα. Έχετε πάρει επάνω σας το όνομά Του· είστε μαθήτριές Του. Και χάριν Αυτού, μπορείτε να αποκτήσετε αιώνια δόξα.

Αυτή που μισούσε

Η δεύτερη αδελφή ήταν θυμωμένη με τον κόσμο. Σαν τη λυπημένη αδελφή της, ένιωθε ότι όλα τα προβλήματα στη ζωή της προκλήθηκαν από κάποιον άλλον. Κατηγορούσε την οικογένειά της, τους φίλους της, το αφεντικό της και τους συναδέλφους της, την αστυνομία, τους γείτονες, τους ηγέτες της Εκκλησίας, τις τρέχουσες τάσεις της μόδας, ακόμη και την ένταση της ηλιακής λάμψης και την απλή κακή τύχη. Και επετίθετο λεκτικώς σε όλους τους.

Δεν θεωρούσε τον εαυτό της κακό άτομο. Τουναντίον, ένιωθε ότι υπερασπιζόταν μόνον τον εαυτό της. Όλοι οι άλλοι, πίστευε εκείνη, είχαν κίνητρο την ιδιοτέλεια, τη μικροπρέπεια και το μίσος. Εκείνη, από την άλλη, είχε κίνητρο τις καλές προθέσεις της -- δικαιοσύνη, ακεραιότητα και αγάπη.

Δυστυχώς, το σκεπτικό της θυμωμένης αδελφής είναι πάρα πολύ κοινό. Αυτό παρατηρήθηκε σε μία πρόσφατη μελέτη που εξέταζε τη διαμάχη ανάμεσα σε αντιμαχόμενες

ομάδες. Ως μέρος της μελέτης, οι ερευνητές πήραν συνέντευξη από Παλαιστινίους και Ισραηλινούς στη Μέση Ανατολή και από ρεπουμπλικάνους και δημοκρατικούς στις Ηνωμένες Πολιτείες. Ανεκάλυψαν ότι «κάθε πλευρά ένιωθε ότι η δική της ομάδα είχε κίνητρο την αγάπη περισσότερο από το μίσος, αλλά ερωτηθείσα γιατί η αντιμαχόμενη ομάδα είχε εμπλακεί στη διαμάχη, έδειχναν το μίσος ως τον κινήριο παράγοντα της [άλλης] ομάδος³.

Με άλλα λόγια, κάθε ομάδα σκεπτόταν για εκείνη ως τα «καλά παιδιά» -- δίκαια, καλοσυνάτα και φιλαλήθη. Εν αντιθέσει, έβλεπαν τους αντιπάλους τους ως τα «κακά παιδιά» -- απληροφόρητα, ανέντιμα ακόμη και πονηρά.

Το έτος στο οποίο γεννήθηκα, ο κόσμος βυθιζόταν σε έναν τρομερό πόλεμο που έφερε επώδυνη θλίψη και έντονη λύπη στον κόσμο. Αυτός ο πόλεμος προκλήθηκε από το έθνος μου -- από μία ομάδα ατόμων που προσδιόρισε άλλες συγκεκριμένες ομάδες ως πονηρές και παρότρυνε το μίσος γ' αυτές.

Έκαναν να σιωπήσουν όσους αντιπαθούσαν. Τους ντρόπιασαν και τους δαιμονοποίησαν. Τους θεωρούσαν κατώτερους -- ακόμη και λιγότερο από ανθρώπους. Απαξ και μειώσεις μία ομάδα ανθρώπων, είναι πολύ πιθανόν να δικαιολογήσεις λόγια και πράξεις βίας εναντίον τους.

Ριγώ όταν σκέπτομαι τι συνέβη στη Γερμανία του 20ου αιώνα.

Όταν κάποιος μας αντιτίθεται ή διαφωνεί μαζί μας, είναι δελεαστικό να συμπεράνουμε ότι πρέπει κάτι να τους συμβαίνει. Και από εκεί είναι ένα μικρό βήμα να προσάψουμε τα χειρότερα κίνητρα στα λόγια και τις πράξεις τους.

Ασφαλώς, πρέπει πάντα να υπερασπιζόμαστε το σωστό και υπάρχουν φορές κατά τις οποίες πρέπει να υψώνουμε τη φωνή μας για τον λόγο αυτόν. Ωστόσο, όταν το κάνουμε με θυμό ή μίσος στην καρδιά μας --όταν επιτιθέμεθα

στους άλλους για να τους πληγώσουμε, να τους ντροπιάσουμε ή να τους κάνουμε να σωπάσουν-- οι πιθανότητες είναι ότι δεν το κάνουμε με χρησιμότητα.

Τι δίδαξε ο Σωτήρας;

«Εγώ, όμως, σας λέω: Αγαπάτε τους εχθρούς σας, ευλογείτε εκείνους που σας καταρώνται, ευεργετείτε εκείνους που σας μισούν, και προσεύχεστε για εκείνους που σας βλάπτουν και σας κατατρέχουν.

«Για να γίνετε γιοι του Πατέρα σας που είναι στους ουρανούς»⁴.

Αυτός είναι ο τρόπος του Σωτήρος. Είναι το πρώτο βήμα στην κατάρριψη των φραγμάτων που προκαλούν τόσο πολύ θυμό, μίσος, διχόνοια και βία στον κόσμο.

«Ναι» θα μπορούσατε να πείτε «θα ήμουν πρόθυμος να αγαπώ τους εχθρούς μου -- αν κι αυτοί ήταν πρόθυμοι να κάνουν το ίδιο».

Όμως αυτό δεν έχει σημασία, έτσι δεν είναι; Ευθυνόμεθα για τη δική μας ιδιότητα του μαθητού και έχει λίγα να κάνει --αν όχι καθόλου-- με τον τρόπο που μας φέρονται οι άλλοι. Ελπίζουμε προφανώς ότι θα έχουν κατανόηση και θα είναι πονόψυχοι σε αντάλλαγμα, αλλά η αγάπη μας γι' αυτούς εξαρτάται από τα συναισθήματά τους απέναντί μας.

Ίσως η προσπάθειά μας να αγαπούμε τους εχθρούς μας θα μαλακώσει την καρδιά τους και θα τους επηρεάσει για τα καλά. Ίσως όχι. Όμως αυτό δεν αλλάζει τη δέσμευσή μας να ακολουθούμε τον Ιησού Χριστό.

Έτσι, ως μέλη της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού, θα αγαπούμε τους εχθρούς μας.

Θα υπερνικήσουμε τον θυμό ή το μίσος.

Θα γεμίσουμε την καρδιά μας με αγάπη για όλα τα τέκνα του Θεού.

Θα προσεγγίσουμε για να ευλογήσουμε άλλους και να εκτελέσουμε διακονία προς αυτούς -- ακόμη και αυτούς που θα μπορούσαν να «[μας] βλάπτουν και [να μας] κατατρέχουν»⁵.

Η αυθεντική μαθήτρια

Η τρίτη αδελφή αντιπροσωπεύει την αυθεντική μαθήτρια του Ιησού Χριστού. Έκανε κάτι που μπορεί να είναι υπερβολικά δύσκολο να γίνει: εμπιστεύθηκε τον Θεό ακόμη και όταν βίωνε τη χλεύη και τις δυσχέρειες. Κάπως διατήρησε την πίστη και την ελπίδα της παρά την περιφρόνηση και τον κυνισμό γύρω της. Ζούσε περιχαρώς όχι επειδή οι συνθήκες της ήταν περιχαρείς, αλλά επειδή ήταν *εκείνη* περιχαρής.

Κανείς μας δεν τα καταφέρνει στο ταξίδι της ζωής χωρίς εναντίωση. Με τόσες πολλές δυνάμεις που προσπαθούν να μας παρασύρουν, πώς διατηρούμε τους στόχους μας επικεντρωμένους στην ένδοξη ευδαιμονία υποσχημένη στους πιστούς;

Πιστεύω ότι η απάντηση μπορεί να βρεθεί σε ένα όραμα που είχε ένας προφήτης πριν από χιλιάδες χρόνια. Το όνομα του προφήτη είναι Λεχί και το όραμά του καταγράφεται στο πολύτιμο και υπέροχο Βιβλίο του Μόρμον.

Στο όραμά του ο Λεχί είδε έναν τεράστιο αγρό και σε αυτόν ήταν ένα θαυμαστό δένδρο, όμορφο πέραν περιγραφής. Είδε επίσης μεγάλες ομάδες ανθρώπων που πήγαιναν προς το δένδρο. Ήθελαν να γευθούν τον ένδοξο καρπό του. Ένωσαν και ευελπιστούσαν ότι θα τους έδινε μεγάλη ευτυχία και αδιάκοπη γαλήνη.

Υπήρχε ένα στενό μονοπάτι που οδηγούσε στο δένδρο και κατά μήκος μία σιδερένια ράβδος που τους βοηθούσε να παραμείνουν στο μονοπάτι. Όμως υπήρχε επίσης καταχνιά σκότους που έκρυβε την όρασή τους τόσο του μονοπατιού όσο και του δένδρου. Και ίσως ακόμη πιο επικίνδυνος ήταν ο ήχος του δυνατού γέλιου και χλεύης που προερχόταν από ένα μεγάλο και εκτεταμένο κτήριο κοντά. Συγκλονιστικά, η χλεύη μάλιστα έπεισε κάποιους ανθρώπους, οι οποίοι είχαν προσεγγίσει το δένδρο και είχαν γευθεί τον θαυμαστό καρπό, να αρχίσουν να νιώθουν ντροπή και να φύγουν πέρα⁶.

Ίσως άρχισαν να αμφισβητούν ότι το δένδρο ήταν πράγματι τόσο όμορφο όσο νόμιζαν κάποτε. Ίσως άρχισαν να αμφισβητούν την πραγματικότητα αυτού που είχαν βιώσει.

Ίσως σκέφθηκαν ότι αν αποστρέφονταν το δένδρο, η ζωή θα ήταν ευκολότερη. Ίσως δεν θα γελοιοποιούνταν ούτε θα χλευάζονταν πια.

Και στην πραγματικότητα, οι άνθρωποι που τους κορόιδευαν έμοιαζαν με ανθρώπους που ήταν μάλλον ευτυχείς και περνούσαν καλά. Έτσι, ίσως αν εγκατέλειπαν το δένδρο, θα γίνονταν δεκτοί στο εκκλησίασμα του μεγάλου και εκτεταμένου κτηρίου και θα επαινούντο για την κρίση, τη διάνοια και τον εκλεπτυσμό τους.

Παραμείνετε στο μονοπάτι

Αγαπητές αδελφές, αγαπητές φίλες, αν το βρείτε δύσκολο να παραμείνετε στη σιδερένια ράβδο και να βαδίζετε με σταθερότητα προς τη σωτηρία, αν το γέλιο και ο χλευασμός των άλλων που φαίνονται τόσο πεπεισμένοι σας κάνει να αμφιταλαντεύεστε, αν σας προβληματίζουν αναπάντητα ερωτήματα ή διδαχές που δεν καταλαβαίνετε ακόμη, αν νιώθετε λυπημένες εξαιτίας απογοητεύσεων, σας παροτρύνω να θυμηθείτε το όνειρο του Λεχί.

Παραμείνετε στο μονοπάτι!

Μην αφήσετε ποτέ τη σιδερένια ράβδο -- τον λόγο του Θεού!

Και όταν κάποιος προσπαθήσει να σας κάνει να ντραπείτε που είστε κοινωνοί της αγάπης του Θεού, αγνοήστε τον.

Μην ξεχάσετε ποτέ, είστε Θεού παιδί. Κι επιθυμείτε πολύ να 'χετε την ευλογία Του, να ζήσετε μαζί!⁷

Οι υποσχέσεις του επαίνου και της αποδοχής από τον κόσμο είναι αναξιόπιστες, αναληθείς και μη ικανοποιητικές. Οι υποσχέσεις του Θεού είναι βέβαιες, αληθινές και περιχαρείς -- τώρα και για πάντα.

Σας προσκαλώ να συλλογισθείτε τη θρησκεία και την πίστη από μία ανώτερη προοπτική. Τίποτε που προσφέρεται στο μεγάλο και

εκτεταμένο κτήριο δεν μπορεί να συγκριθεί με τον καρπό από τον τρόπο ζωής σύμφωνα με το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού.

Πράγματι «μάτι δεν είδε, και αφτί δεν άκουσε, και σε καρδιά ανθρώπου δεν ανέβηκαν, τα οποία ο Θεός ετοίμασε γι' αυτούς που τον αγαπούν»⁸.

Έχω μάθει για τον εαυτό μου ότι το μονοπάτι της ιδιότητας του μαθητού στο Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού είναι η οδός προς τη χαρά. Είναι η οδός προς την ασφάλεια και τη γαλήνη. Είναι η οδός προς την αλήθεια.

Καταθέτω μαρτυρία ότι με τη δωρεά και τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος μπορείτε να το μάθετε αυτό για τον εαυτό σας.

Εντωμεταξύ, αν το μονοπάτι γίνει δύσκολο για σας, ελπίζω ότι θα βρείτε καταφύγιο και δύναμη στις υπέροχες οργανώσεις μας της Εκκλησίας: Προκαταρκτική, Νέες Γυναίκες και Ανακουφιστική Εταιρεία. Είναι σαν σταθμοί ανάπαυσης στο μονοπάτι, όπου μπορείτε να ανανεώσετε την πεποίθηση και την πίστη σας για το ταξίδι εμπρός. Αποτελούν ένα ασφαλές σπίτι, όπου μπορείτε να νιώσετε μία αίσθηση ότι ανήκετε κάπου και να λάβετε ενθάρρυνση από τις αδελφές σας και τις έτερες μαθήτριες.

Αυτά που μαθαίνετε στην Προκαταρκτική σας προετοιμάζουν για τις επιπρόσθετες αλήθειες που μαθαίνετε ως νέες γυναίκες. Το μονοπάτι της ιδιότητας του μαθητού το οποίο βαδίζετε στα μαθήματα των Νέων Γυναικών οδηγεί στη συντροφιά και αδελφότητα της Ανακουφιστικής Εταιρείας. Με κάθε στάση κατά μήκος της οδού, σας δίνονται

επιπρόσθετες ευκαιρίες να δείχνετε την αγάπη σας για τους άλλους μέσω πράξεων πίστεως, συμπόνιας, χριστιανικής αγάπης, αρετής και υπηρετήσεως.

Η επιλογή αυτού του μονοπατιού της ιδιότητας του μαθητού θα οδηγήσει σε ανειπίτη ευτυχία και εκπλήρωση της θείας φύσης σας.

Δεν θα είναι εύκολο. Θα απαιτήσει το καλύτερο που έχετε -- όλη σας τη διάνοια, τη δημιουργικότητα, την πίστη, την ακεραιότητα, τη δύναμη, την αποφασιστικότητα και την αγάπη. Όμως κάποτε θα αναπολήσετε τις προσπάθειές σας και ω, πόσο ευγνώμονες θα είστε που παραμένετε δυνατές, που πιστεύατε και που δεν αποχωρήσατε από το μονοπάτι.

Συνεχίστε

Μπορεί να υπάρχουν πολλά σχετικά με τη ζωή που είναι εκτός ελέγχου. Όμως στο τέλος έχετε τη δύναμη να επιλέξετε τόσο τον προορισμό σας όσο και πολλές από τις εμπειρίες σας κατά μήκος της οδού. Δεν είναι τόσο πολύ οι ικανότητές σας αλλά οι επιλογές σας που κάνουν τη διαφορά στη ζωή⁹.

Δεν μπορείτε να επιτρέψετε στις συνθήκες να σας κάνουν λυπημένες.

Δεν μπορείτε να επιτρέψετε στις συνθήκες να σας κάνουν θυμωμένες.

Μπορείτε να αγαλλιάτε που είστε θυγατέρα του Θεού. Μπορείτε να βρείτε χαρά και ευδαιμονία στη χάρη του Θεού και στην αγάπη του Ιησού Χριστού.

Μπορείτε να είστε χαρούμενες.

Σας παροτρύνω να γεμίσετε την καρδιά σας με ευγνωμοσύνη για την άφθονη και απεριόριστη καλοσύνη του Θεού. Αγαπημένες μου αδελφές, μπορείτε να το κάνετε αυτό!

Προσεύχομαι με όλη την τρυφερότητα της καρδιάς μου ώστε να κάνετε την επιλογή να συνεχίσετε προς το δένδρο της ζωής. Προσεύχομαι ώστε να επιλέξετε να υψώσετε τη φωνή σας και να κάνετε τη ζωή σας μία ένδοξη συμφωνία επαίνων, αγαλλιάζοντας με αυτό που η αγάπη του Θεού, τα θαύματα της Εκκλησίας Του και το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού μπορούν να φέρουν στον κόσμο.

Το τραγούδι της αληθινής ιδιότητας του μαθητού μπορεί να ακούγεται εκτός τόνου ή ακόμη και λίγο δυνατό σε μερικούς. Από καταβολής του χρόνου έτσι ήταν.

Όμως για τον Επουράνιο Πατέρα μας και όσους Τον αγαπούν και Τον τιμούν, είναι ένα πολύτιμο και όμορφο τραγούδι -- το υπέρτατο και καθαγιαστικό τραγούδι της λυτρωτικής αγάπης και υπηρετήσεως στον Θεό και τους συνανθρώπους¹⁰.

Σας αφήνω την ευλογία μου ως Απόστολος του Κυρίου ότι θα βρείτε τη δύναμη και το θάρρος να ανθήσετε περιχαρώς ως θυγατέρα του Θεού, ενώ βαδίζετε χαρούμενα κάθε ημέρα στο ένδοξο μονοπάτι της ιδιότητας του μαθητού. Στο ιερό όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

- 1.Βλέπε Νεφί Β' 2:14, 26.
- 2.Βλέπε Κατά Λουκάν 15:4-6.
- 3.Boston College, "Study Finds Intractable Conflicts Stem from Misunderstanding of Motivation", *ScienceDaily*, 4 Νοε 2014, sciencedaily.com.
- 4.Κατά Ματθαίον 5:44-45.
- 5.Κατά Ματθαίον 5:44.
- 6.Βλέπε Νεφί Α' 8.
- 7.Βλέπε «Είμαι Θεού παιδί», *Ύμνοι και παιδικά τραγούδια*, 58.
- 8.Προς Κορινθίους Α' 2:9.
- 9.Βλέπε "The Most Inspirational Book Quotes of All Time", pegasuspublishers.com/blog.
- 10.Βλέπε Αλμα 5:26.